

højet Brændevinsskat. Jeg havde over for ham sagt, at der var en Aftale om, at naar Ølskatten blev vedtagen, skulde Brændevinsskatten ogsaa forhøjes, og at naar man ikke holdt denne Aftale, var det et Brud paa Tro og Love. Jeg vil her gøre gældende, idet jeg staar med Tidenden i min Haand, at jeg ikke med et Ord har nævnt Aftaler eller Kompromisser, som jeg er lige saa lykkelig som det ærede Medlem over ikke at have været med til. Jeg har sagt, at det var en Forudsætning ved Ølskattens Vedtagelse, men jeg har ikke sagt, at det var et Brud paa Tro og Love — jeg vilde betænke mig paa at bruge det Udtryk — men at det var næsten en Svigten af Tro og Love. Det er blot denne Bemærkning, jeg vil tillade mig at gøre.

Bojsen: Jeg skal udtale mig ganske kort — som sædvanlig. Jeg skal holde mig udelukkende til de tre foreliggende Ændringsforslag. Det første af disse gaar ud paa, at Bevillingen paa 200,000 Kr. til yderligere Tilskud til Kommunerne til Alderdomsunderstøttelsen skal udgaa. Hvis jeg havde den samme Opfattelse som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), at Alderdomsunderstøttelsesloven var en saa ulykkelig Lov, at man maa prise sig lykkelig, naar man ikke har deltaget i Vedtagelsen af denne Lov, vilde jeg stemme for, at disse 200,000 Kr. skulde udgaa, men da jeg har en anden Opfattelse af denne Lovs Virkninger i det hele, vilde jeg beklage, om de 200,000 Kr. skulde udgaa. Naar den højtærede Indenrigsminister nu har fremlagt et Lovforslag om at raade Bod paa dette, kunde man jo henholde sig dertil, men saa længe vi ikke have nogen Vished for, at dette Lovforslag bliver gennemført i denne Samling, maa jeg raade mine Meningsfæller til at stemme imod dette Ændringsforslag. Saa snart det viser sig, at dette Lovforslag kan gennemføres, kan man let blive enig om dette Punkt. — Hvad det andet Ændringsforslag angaar om at bevilge 100,000 Kr. til et Togt til Østasien, vil jeg kun sige, at alt, hvad der kan bidrage til at forøge vort Lands Forretningsliv og Omsætning med fjernere Lande, vil jeg gerne være med til. Jeg tror ogsaa, at dette Togt virkelig kan udrette noget til Gavn for vor hele Omsætning. Jeg er derfor personlig meget tilbøjelig til at gaa med til denne Bevilling. Jeg kan dog ikke give den ærede Ordfører (Steffensen) Ret i, at der saa godt som intet fra Statens Side er gjort over for Handelsstanden. Jeg behøver blot at minde

om, at Staten dog har bidraget til, at vi fik Frihavnen her i Kjøbenhavn, og det maa dog kaldes et ret væsentlig Bidrag til Handelsstanden. Men, som sagt, hele denne Sag tiltaler mig, og jeg vil kun sige, at gaar det andet Punkt i Orden, at Kommunerne kunne faa Halvdelen af Udgifterne til Alderdomsunderstøttelsen, gaar jeg ogsaa ud fra, at vi fra vor Side kunne stemme for denne Bevilling. — Hvad det sidste, tredje Punkt angaar, der vedrører Laanet til Neksø Havn, tror jeg ikke, det er tilstrækkelig begrundet. Jeg vil dog sige, at det for mig staar saaledes, at der er flere Bevillinger paa Finansloven, som ere betydeligt rigeligere, end de burde være. Jeg tillod mig at fremdrage Eksempler derpaa allerede ved første Behandling. Denne Bevilling her til Neksø Havn forekommer mig heller ikke at være tilstrækkelig begrundet. Jeg synes, at naar vi til Bornholm have ydet et Bidrag til Øens Jærnbane, saa ser det mærkeligt ud, at vi som Følge af at yde dette Bidrag til Jærnbanen oven i Købet skulle yde et ret betydeligt Bidrag til en Havn. Men det er alligevel ikke af den Slags Sager, jeg tillægger saa stort Værd. Hvis der derfor kommer et Kompromis i Stand, antager jeg, at ogsaa mine Meningsfæller kunne gaa med til denne Post. Jeg foreslaar altsaa foreløbig at stemme mod det første Ændringsforslag og ligeledes mod Laanet til Neksø Havn.

G. Hansen: Det, som ganske særlig interesserer mig blandt disse Ændringsforslag, er Bevillingen til Siamtoget. Det har glædet mig overordentlig, at det er kommet frem igen, skønt i en noget anden Form. Jeg skal ikke nægte, at jeg hører til dem, som mene, at det var smukkere, om Staten paatog sig alle Omkostningerne ved en saadan Udrustning, men naar man har ment, at Modtagelsen af det gjorte Tilbud vilde lette Gennemførelsen af Forslaget og dets Gang gennem Rigsdagen, skal jeg ikke have noget imod det. Vi bør i ethvert Tilfælde yde den Kreds af Mænd, som har gjort dette Tilbud, vor varmeste Anerkendelse. Alene den Omstændighed, at dette Tilbud fremkommer, er jo et Bevis paa og en Understregning af Rigtigheden af de Udtalelser, der ere faldne her i Tinget baade fra mig og mange andre Talere, at der i Handelsstanden næres et levende Ønske om dette Togt og en fast Tro paa, at det vil være til Gavn og af Betydning for dansk Handel. Jeg vil bede de Herrer om at give dette Ændringsforslag deres Tilslutning.